

บทที่ 4

วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและแนวที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงปัญหาทางกฎหมายทั้งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 รวมถึงกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยจะเป็นลักษณะของการยกหลักกฎหมายและวิเคราะห์ไปในคราวเดียวกัน ทั้งนี้จะได้วิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศสด้วย พร้อมทั้งบทวิเคราะห์เฉพาะปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหากมีการนำ เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษในประเทศไทย เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะในบทต่อไป

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยกับกฎหมายต่างประเทศ

ที่จะกล่าวต่อไป จะเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบในภาพรวมในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ โดยวิเคราะห์จากกฎหมายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ของประเทศไทย กฎหมายของมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส เป็นหลัก จากการศึกษาการควบคุมผู้ต้องโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษพบว่า ในต่างประเทศมีการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษกันอย่างแพร่หลาย แต่ประเทศไทยในระบบพักการลงโทษนั้นยังไม่มีมีการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อสอดส่องนักโทษที่ได้รับพักการลงโทษ แต่เป็นในลักษณะของการยื่นเรื่องต่อศาลเพื่อพิจารณาขอจำคุกโดยวิธีการอื่นอันเป็นการจำกัดการเดินทางและอาณาเขตที่คล้ายกับการพักการลงโทษ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอชี้แนะแนวทางการศึกษาเปรียบเทียบโดยแบ่งเป็นขั้นตอนในการพักการลงโทษ โดยกำหนดเงื่อนไขการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

- 1) อำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษ
- 2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับการพักการลงโทษ
- 3) ขั้นตอนในการพิจารณาพักการลงโทษ
- 4) การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ

ทั้งนี้เพื่อให้เห็นแนวทางชัดเจนในการนำมาตราการดังกล่าวมาใช้ จึงขอเริ่มเปรียบเทียบตามกฎหมายมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นที่มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อย่างแพร่หลายและพัฒนามายาวนาน และตามต่อด้วยกฎหมายประเทศฝรั่งเศส และสุดท้ายคือกฎหมายไทยซึ่งแม้จะมีระบบพักการลงโทษ แต่ยังไม่มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เป็นเงื่อนไขหนึ่งเพื่อประกอบกับการได้รับการพิจารณาพักการลงโทษ

4.1.1 อำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษ

กฎหมายมลรัฐเดลาแวร์

กฎหมายมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดให้ผู้ที่มีอำนาจพิจารณาพักการลงโทษ ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาพักการลงโทษ ซึ่งประกอบด้วยประธาน 1 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาและ สมาชิกชั่วคราว 4 คน โดยสมาชิกนั้นจะมาจากมณฑลละ 1 คน และจะต้องมีสมาชิกเพิ่มเติมจากเมืองวิลมิงอีก 1 คน โดยประธานคณะกรรมการจะได้รับการแต่งตั้งโดยผู้ว่าการรัฐ ซึ่งต้องได้รับเสียงส่วนใหญ่ให้ได้รับเลือกจากสมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการพิจารณาพักการลงโทษจะทำหน้าที่ตามความเห็นของผู้ว่าการรัฐ โดยคณะกรรมการพักการลงโทษนั้นมีอำนาจในการกำหนดกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมหรือจำเป็นที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ได้รับการพักการลงโทษ รวมทั้งการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการพิจารณาพักการลงโทษหรือเงื่อนไขที่จะบังคับกับผู้ได้รับการพักการลงโทษ และคณะกรรมการหรือสมาชิกใดๆ มีอำนาจออกหมายสำหรับการจับกุมบุคคลที่พักการลงโทษที่การละเมิดเงื่อนไขของการพักการลงโทษได้อีกด้วย

กฎหมายฝรั่งเศส

อำนาจพิจารณาพักการลงโทษของประเทศฝรั่งเศสนั้นจะอยู่ที่องค์กรฝ่ายตุลาการซึ่งได้แก่ ผู้พิพากษาบังคับโทษและศาลบังคับโทษ โดยจะทำหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับสภาพของจำคุกและโทษควบคุมตัวอื่นๆ เพื่อให้การบังคับโทษนั้นเหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละคน (individualization) การดำเนินการบังคับโทษในกรณีต่างๆ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้พิพากษาบังคับโทษและศาลบังคับโทษในการวินิจฉัยในการพักการลงโทษ รวมทั้งการสั่งให้ใช้มาตรการต่างๆแก่ผู้ต้องโทษ เช่นการสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

กฎหมายไทย

ผู้มีอำนาจพิจารณาพักการลงโทษตามกฎหมายประเทศไทยนั้น กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2553) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาพักการลงโทษโดยใช้ระบบคณะกรรมการชุดเดียวทำหน้าที่พิจารณาพักการลงโทษและพิจารณาอนุญาต โดยไม่ต้องให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์ทำหน้าที่อนุมัติ โดยให้ใช้ชื่อว่า “คณะกรรมการพักการลงโทษ” มีองค์ประกอบดังนี้

- (1) ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ
- (2) รองปลัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย
- (3) อธิบดีกรมคุมประพฤติ
- (4) อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- (5) อธิบดีกรมราชทัณฑ์
- (6) อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
- (7) เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (8) ผู้แทนกรมการปกครอง
- (9) ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- (10) ผู้แทนกรมสุขภาพจิต
- (11) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (12) ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม
- (13) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
- (14) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปฏิบัติเป็นกรรมการและเลขานุการ
- (15) ผู้อำนวยการส่วนพักการลงโทษ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพักการลงโทษดังกล่าวจะทำหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติการพักการลงโทษให้แก่นักโทษ ซึ่งเป็นคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งขึ้น โดยตำแหน่ง มิได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลหรือบังคับบัญชาของอธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการนั้นมีความหลากหลาย โดยบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญเข้ามาพิจารณาคำขอของนักโทษที่ยื่นขอพักการลงโทษ ซึ่งบุคคลากรเหล่านี้มีความเชี่ยวชาญในหลายๆด้าน ทำให้การพิจารณาพักการลงโทษนั้นเป็นไปอย่างรอบด้านเพื่อพิจารณาถึงผลดีผลเสียได้อย่างรอบคอบ

ส่วนในการพิจารณาของคณะกรรมการพักการลงโทษดังกล่าว นี้จะมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งทำหน้าที่คัดเลือกผู้จะได้รับการพักการลงโทษให้แก่คณะกรรมการพักการลงโทษเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- (1) ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นประธานกรรมการ
- (2) ผู้แทนกรมคุมประพฤติ
- (3) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและ
- (4)–(5) เจ้าพนักงานเรือนจำอีกสองคนที่ผู้บัญชาการเรือนจำแต่งตั้งเป็นกรรมการ

จะเห็นได้ว่าอำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษ ในส่วนของมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยนั้น กฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการพักการลงโทษมีอำนาจใน

การพิจารณาและทั้งสองประเทศให้ฝ่ายบริหารมีสิทธิในการเข้ามาพิจารณาเกี่ยวกับการพักการลงโทษ แต่ประเทศฝรั่งเศสกำหนดให้เป็นอำนาจตุลาการที่จะพิจารณาพักการลงโทษเพราะว่าฝรั่งเศสมีความเห็นว่า เมื่ออำนาจในการลงโทษเป็นของตุลาการ ตุลาการเท่านั้นที่มีสิทธิในการเพิกถอนการลงโทษ

4.1.2 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับการพักการลงโทษ

กฎหมายมลรัฐเดลาแวร์

มลรัฐเดลาแวร์นั้น บุคคลที่จะได้รับอนุญาตให้พักการลงโทษต้องเป็นบุคคลที่คณะกรรมการเห็นว่ามีความเหมาะสม ซึ่งเมื่อถูกปล่อยตัวไปออกนั้นจะไม่ก่อความเสียหายต่อชุมชนหรือบุคคลและสถานที่ และอยู่ในผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของสังคมและเป็นการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้เป็นพลเมืองที่ปฏิบัติตามกฎหมาย บุคคลนั้นจะได้รับการพักการลงโทษก็ต่อเมื่อคณะกรรมการเชื่อว่าบุคคลนั้นมีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ของพลเมืองที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย โดยคณะกรรมการจะต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้าน ทักษะการทำงาน การมุ่งสู่ความก้าวหน้าหรือความสำเร็จของการสอบเทียบวุฒิกการศึกษาาระดับมัธยมปลาย การรักษาการใช้สารเสพติดและการจัดการความโกรธและแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง เพื่อตัดสินใจว่านักโทษสมควรจะได้รับการพักการลงโทษหรือไม่ ซึ่งผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอให้พิจารณาได้ด้วยตนเอง

โดยส่วนคุณสมบัติของผู้ที่เหมาะสมสำหรับการพักการลงโทษนั้นกฎหมายได้กำหนดให้บุคคลผู้ถูกคุมขังในทัณฑสถานใดๆ ที่ดำเนินการโดยกรมราชทัณฑ์นั้น อาจได้รับการปล่อยตัวโดยการพักการลงโทษโดยคณะกรรมการพักการลงโทษ ถ้าบุคคลนั้นได้รับโทษมาแล้ว 1/3 ของระยะเวลาของโทษที่กำหนดโดยศาล ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวนี้อาจลดลงตามคุณความดีและประพฤติกกรรมที่ดีที่ได้กระทำหรือ 120 วันแล้วแต่ว่าจำนวนใดจะสูงกว่า แต่ระยะเวลาขั้นต่ำอาจลดลงได้หากคณะกรรมการเห็นว่าจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะและสวัสดิภาพของบุคคลนั้น และบุคคลดังกล่าวจะต้อง

- (1) ชำระเงินประจำเดือนจากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการบำรุงรักษาโครงการโดยรัฐ
- (2) ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ตามจำนวนดังกล่าวของชั่วโมงการทำงานบริการสาธารณะตามที่กำกับโดยศาลหรือโดยกรม
- (3) ทำการชดใช้ความเสียหายให้กับเหยื่อใดๆ หรือบรรดาเหยื่อตามจำนวนที่ศาลได้กำหนด ชดใช้ความเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วนในรูปแบบที่ศาลกำหนด

และคณะกรรมการอาจดำเนินการพิจารณาพักการลงโทษหรือตั้งเงื่อนไขที่จะบังคับใช้กับผู้ได้รับการพักการลงโทษหรือใช้กฎระเบียบอื่นๆ หากเห็นว่าเหมาะสมหรือจำเป็นเมื่อพิจารณาถึงคุณสมบัติของบุคคลสำหรับการพักการลงโทษ

นอกจากการพิจารณาถึงคุณสมบัติปกติของบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาลงโทษแล้ว กฎหมายมลรัฐเดลาแวร์ยังให้คณะกรรมการพักการลงโทษไม่ว่าในการประชุมปกติหรือพิเศษก็สามารถพิจารณากรณีที่มีนักโทษที่สภาพร่างกายหรือจิตใจของนักโทษที่ถูกคุมขังมีความต้องการการรักษาที่กรมไม่สามารถจัดหาให้ได้ ซึ่งการได้รับการพักการลงโทษดูเหมือนว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลดังกล่าว คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวโดยพักการลงโทษโดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาเวลาที่ได้รับการโทษจำคุกไปแล้ว แต่คณะกรรมการพักการลงโทษจะพักการลงโทษในกรณีเช่นนี้ได้เฉพาะเมื่อมีการจัดเตรียมสำหรับการรักษาของบุคคล และ คณะกรรมการพักการลงโทษอาจจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ในการพักการลงโทษในกรณีเช่นนี้ได้ รวมทั้งอาจเพิกถอนการพักการลงโทษดังกล่าวโดยปราศจากการพิจารณาที่เวลาใดๆ และด้วยสาเหตุใดก็ได้และส่งให้บุคคลนั้นกลับไปยังกรมราชทัณฑ์

กฎหมายฝรั่งเศส

กฎหมายฝรั่งเศสนั้นได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิได้รับการพักการลงโทษไว้ชัดเจน และยังกำหนดให้ต้องมีการพิจารณาทุกปีแก่ผู้ที่เหมาะสมโดยอัตโนมัติ โดยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับการพักการลงโทษของประเทศฝรั่งเศสได้กำหนดเงื่อนไขของนักโทษที่จะได้รับการพักการลงโทษไว้ดังต่อไปนี้

1) โทษที่ต้องรับมาก่อนการพักการลงโทษ

ผู้กระทำความผิดในกรณีปรกตินั้นจะสามารถได้รับการพิจารณาพักการลงโทษได้ต่อเมื่อได้รับโทษมาแล้วมาแล้วถึงหนึ่ง

ส่วนในกรณีของผู้กระทำความผิดซ้ำนั้นจะสามารถได้รับการพิจารณาพักการลงโทษได้ต่อเมื่อโทษที่รับมาแล้วเป็นจำนวนสองในสามของโทษทั้งหมด

นอกจากนี้ การพักการลงโทษในฝรั่งเศสจะให้สิทธิเป็นกรณีพิเศษที่ไม่อยู่ในบังคับของระยะปลอดภัย คือไม่จำเป็นต้องรับโทษมาแล้วถึงหนึ่งแก่ผู้กระทำความผิดที่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป หรือแก่ผู้กระทำความผิดที่ได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 4 ปี หรือโทษที่ยังเหลืออยู่ไม่เกิน 4 ซึ่งเป็นผู้ปกครองของเด็กอายุต่ำกว่า 10 ปีก็อาจได้รับการพักการลงโทษเป็นกรณีพิเศษได้ แต่กรณีดังกล่าวจะไม่ใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดร้ายแรง หรือผู้กระทำความผิดที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงแต่ได้กระทำต่อเด็กหรือผู้กระทำความผิดซ้ำซาก

2) เงื่อนไขด้านความประพฤติ

ผู้กระทําผิดที่จะได้รับการพักการลงโทษนั้น จะต้องผ่านเงื่อนไขด้านความประพฤติที่กฎหมายกำหนดไว้ คือผู้กระทําผิดจะได้รับการพักการลงโทษต่อเมื่อเขาแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปรับตัวเข้ากับสังคม โดยเฉพาะหากพิสูจน์ให้เห็นว่าสามารถทำงานหรือเข้ารับการศึกษาอบรม หรือการมีบทบาทอย่างสำคัญในครอบครัว หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาอาการเจ็บป่วยหรือแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายจากการกระทําผิด

กฎหมายไทย

คุณสมบัติของผู้จะได้รับการพักการลงโทษปกติตามกฎหมายไทย บุคคลนั้นจะต้องแสดงให้เห็นความประพฤติดีมีความอดุสาหะ ความก้าวหน้าในการศึกษาและทำการงานเกิดผลดีหรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ โดยมีเงื่อนไขด้านระยะเวลาที่ได้รับโทษมาแล้วคือ ต้องได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของโทษตามหมายศาล หรือในกรณีที่เป็นนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิต จะต้องได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี และเมื่อได้รับการพักการลงโทษแล้ว นักโทษนั้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับการพักการลงโทษนั้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินกว่ากำหนดโทษที่เหลืออยู่ และยังมีกรพักการลงโทษกรณีพิเศษให้แก่ักโทษเด็ดขาดที่เจ็บป่วยร้ายแรง พิกัด หรืออายุ 70 ปีขึ้นไปอีกด้วย

ซึ่งนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษแล้วจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ด้วย คือจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของเขาโดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขแล้ว ก็อาจส่งผลให้ถูกจับเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และอาจต้องถูกลงโทษทางวินัยสำหรับการกระทำความผิด และนอกจากจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับความประพฤติแล้ว ผู้ต้องขังดังกล่าวก็จะต้องไม่กระทำความผิดอื่นขึ้นอีกในระหว่างการพักการลงโทษอีกด้วย

ในส่วนคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับการพักการลงโทษ ทั้งสามประเทศได้กำหนดไว้แตกต่างกันตามแต่ความเหมาะสมของประเทศตน ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของฝ่ายบริหารของประเทศนั้นๆ เห็นสมควร แต่ทั้ง 3 ประเทศต่างมุ่งเน้นการพักการลงโทษก็เพื่อฟื้นฟูผู้กระทําผิดให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างเรียบร้อย

4.1.3 ขั้นตอนในการพิจารณาพักการลงโทษ

กฎหมายมลรัฐแคลิฟอร์เนีย

ตามกฎหมายมลรัฐแคลิฟอร์เนียนั้นการพักการลงโทษจะต้องมีการระบุตัวและการคัดเลือกนักโทษที่จะได้รับการพิจารณาสำหรับโครงการพักการลงโทษ โดยนักโทษจะถูกระบุตัว

โดยเจ้าหน้าที่จัดหมวดหมู่ หรือถูกระบุตัวเมื่อมาถึงที่ศูนย์ราชทัณฑ์ และมีขั้นตอนการพิจารณาดังนี้

1. เมื่อมีการยื่นคำขอแล้ว จะมีการจัดเตรียมคณะกรรมการภายใน 30 วัน.และคณะกรรมการต้องแจ้งหัวหน้าสำนักงานเรือนจำแห่งใบสมัครดังกล่าวและตรวจสอบใบสมัครและการตรวจสอบคำขอและการมีสิทธิได้รับการพักการลงโทษและข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใน 180 วัน

2. เมื่อได้รับข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแล้ว คณะกรรมการจะต้องตัดสินใจภายใน 30 วัน หากปฏิเสธการพักการลงโทษของผู้สมัคร กรมราชทัณฑ์จะต้องเขียนจดหมายให้ความเห็นไปยังคณะกรรมการอย่างรวดเร็วที่สุด

3. ภายในหนึ่งเดือนก่อนเวลาของหมายกำหนดการของผู้กระทำผิดที่กำหนดไว้สำหรับการพิจารณาพักการลงโทษ กรมราชทัณฑ์จะต้องเสนอรายงานความคืบหน้ากับการแนะนำการพักการลงโทษให้คณะกรรมการพักการลงโทษ และกรมราชทัณฑ์ต้องเสนอแผนประเมินพักการลงโทษอย่างละเอียดกับคำแนะนำ ในเวลาเดียวกันกับสำเนารายงานความคืบหน้าและแผนการพักการลงโทษโดยต้องเสนอไปยังตำรวจรัฐเดลาแวร์และองค์กรตำรวจจับกุมประชาชน พร้อมกับวันที่และสถานที่ของการกำหนดการพิจารณาพักการลงโทษ นอกจากนี้กรมราชทัณฑ์ต้องแจ้งให้คู่กรณีที่ได้รับบาดเจ็บจากการกระทำความผิดอาญาหรืออาชญากรรมของผู้กระทำความผิดซึ่งถูกตัดสินลงโทษถึงวันที่และสถานที่ของการกำหนดการพิจารณาพักการลงโทษ

4. ผู้ได้รับการพักการลงโทษทั้งหมดตามคำสั่งของคณะกรรมการโดยการลงมติโดยเสียงข้างมากในปัจจุบันเหล่านั้น จะต้องไม่มีผู้ที่ถูกตัดสินและถูกจำคุกในข้อหาฆาตกรรมระดับแรกหรือระดับสอง ข่มขืนระดับแรก ระดับสองหรือสาม ความสัมพันธ์ทางเพศที่ผิดกฎหมายในระดับแรกหรือระดับสอง การลักพาตัวหรือความผิดใดๆ ที่เกี่ยวกับการจำหน่าย พยายามที่จะจำหน่าย หรือการส่งมอบ หรือการครอบครองโดยมีเจตนาเพื่อจำหน่าย หรือส่งมอบยาเสพติดได้รับพักการลงโทษ เว้นแต่จะได้คะแนนเสียงอย่างน้อย 4 ใน 5 ของสมาชิกคณะกรรมการที่อนุญาตให้ได้รับการพักการลงโทษ โดยองค์ประชุมจะต้องมีอย่างน้อย 3 คน

และการพักการลงโทษจะไม่มีกรออกให้แก่ักโทษที่ถูกตัดสินในการพิจารณาของศาลและถูกพิพากษาสำหรับการกระทำหรือความพยายามที่จะกระทำความผิดในฐานะ "หลบหนีหลังจากถูกตัดสินว่ากระทำความผิด" จากการกระทำความผิดร้ายแรงระดับ b c และ d หรือนักโทษที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดและถูกศาลพิพากษาสำหรับความผิดในฐานะ"การสมรู้ร่วมคิดในระดับที่สอง" ที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือโดยตรงหรือสนับสนุนการหลบหนีจนกว่าจะครบเวลาที่กฎหมายกำหนด

5. ให้ถือว่าบุคคลที่อยู่ในระหว่างพักการลงโทษทุกคนจะยังถูกคุมขังอยู่ตามกฎหมายของกรมราชทัณฑ์ แต่จะอยู่ภายใต้คำสั่งของคณะกรรมการพักการลงโทษ

กฎหมายฝรั่งเศส

ขั้นตอนในการพิจารณาพักการลงโทษผู้สมควรได้รับการพักการลงโทษของฝรั่งเศสได้กำหนดไว้ในกฤษฎีกา (Décret) ซึ่งออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดให้แต่ละเรือนจำจะต้องมีสำนวนเอกสารประจำตัวนักโทษแต่ละคน ติดตามตัวนักโทษไปตลอดไม่ว่าจะย้ายไปอยู่ในเรือนจำใด และสำนวนจะประกอบด้วยเอกสาร 4 ส่วน คือ

1. ส่วนที่เกี่ยวกับคำพิพากษา จะประกอบด้วยข้อความจากคำพิพากษาหรือคำสั่งที่กำหนดให้ นักโทษนั้นมีความผิด และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการบังคับโทษ รวมทั้งเอกสารเกี่ยวกับเหตุของการกระทำความผิดและสถานะทางสังคมของผู้กระทำผิด อาชีพ สถานะการแต่งงาน ความเป็นอยู่ การศึกษา ความประพฤติและลักษณะนิสัย และคุณธรรมจริยธรรมนอกจากนี้ ยังจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับ การกระทำผิดและข้อเท็จจริงที่จะทำให้ การกระทำผิดของนักโทษนั้นบรรเทาหรือร้ายแรงขึ้น รวมทั้งผู้ร่วมสมคบคิดและร่วมกระทำผิดมาพิจารณาประกอบด้วย

2. ส่วนที่เกี่ยวกับเรือนจำจัดทำโดยหัวหน้าเรือนจำจะต้องประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับความประพฤติของนักโทษขณะอยู่ในเรือนจำ และคำสั่งต่างๆ ของทางราชทัณฑ์ที่มีต่อนักโทษนั้น และยังคงประกอบไปด้วยสถิติเกี่ยวกับมาตรการด้านวินัยที่มีต่อนักโทษ และมาตรการต่างๆ ที่จะช่วยเหลือนักโทษให้มีความพยายามในการที่จะกลับคืนสู่สังคมให้ได้

3. ส่วนของแฟ้มเอกสาร จัดทำโดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือนักโทษคืนสู่สังคมและคุมประพฤติ (service pénitentiaire d'insertion et de probation) ได้แก่ข้อมูลซึ่งรวบรวมโดยเจ้าหน้าที่คุมประพฤติซึ่งได้มีการเฝ้าสังเกตนักโทษ เพื่อจะนำมาจำแนกข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับสถานการณ์กระทำผิดทางอาญาและการเตรียมความพร้อมในการปล่อยตัว

4. ส่วนของคะแนนที่ได้จากการสังเกต ตรวจสอบ และประเมินบุคลิกลักษณะ สถานะทางการแพทย์ ทางจิตวิทยา ทรัพย์สิน ครอบครัวและสถานะทางสังคม ทั้งก่อนได้ รับโทษจำคุก และระหว่างรับโทษ ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะได้ มาจากคำสั่งของศาลในชั้นการพิจารณาพิพากษาคดี ในกรณีที่ศาลเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาคดีหรือเพื่อออกคำสั่งเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างเหมาะสม และจากคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่สั่งให้หน่วยงานช่วยเหลือนักโทษคืนสู่สังคมและคุมประพฤติ (service pénitentiaire d'insertio et de probation) สอบสวนเกี่ยวกับสถานะทางครอบครัวและสังคมของผู้กระทำผิดในชั้นการแรกรับผู้นั้นเข้ามาในเรือนจำ

เมื่อผู้กระทำผิดมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดอันอาจได้รับการพักการลงโทษแล้ว การจะพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการพักการลงโทษจะมีผู้พิจารณาแตกต่างกันไปตามอัตราของโทษ โดยเป็นการพิจารณาพักการลงโทษให้แก่ผู้ กระทำผิดที่ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน

กว่าสิบปี หรือพิจารณาพักการลงโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดที่จะต้องรับโทษจำคุกที่เหลืออีกไม่เกินสามปีนั้นเป็นอำนาจของผู้พิพากษาบังคับโทษเป็นผู้พิจารณาตามมาตรา 712-6 สำหรับกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุกมากกว่าสิบปี หรือมีโทษจำคุกที่เหลืออยู่เกินกว่าสามปีนั้น จะเป็นอำนาจของศาลบังคับโทษพิจารณาตามมาตรา 712-7 ทั้งนี้การพิจารณาพักการลงโทษโดยผู้พิพากษาและศาลนั้น กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการพิจารณาอย่างน้อยปีละครั้งหลังจากนักโทษได้รับโทษมาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ในการพิจารณาพักการลงโทษของผู้พิพากษาบังคับโทษกฎหมายให้ผู้พิพากษาพิจารณาสถานการณ์และองค์ประกอบต่างๆเกี่ยวกับตัวนักโทษที่จะได้รับการพักการลงโทษเพื่อที่จะให้นักโทษนั้นได้รับการปล่อยโดยการพักการลงโทษอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งการพิจารณานี้จะต้องกระทำขึ้นโดยศาลเองโดยไม่ต้องมีผู้ร้องขอ และหากกรณีดังกล่าวเป็นคดีที่มีจำนวนโทษที่อยู่ในขอบอำนาจของศาลบังคับโทษที่จะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต ให้ผู้พิพากษาส่งสำนวนดังกล่าวให้ศาลบังคับโทษเพื่อพิจารณา โดยศาลจะพิจารณาจากความพยายามของนักโทษในการแก้ไขปรับปรุง ในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัย ครอบครัว และด้านสังคม

ในการพิจารณาการพักการลงโทษนั้น ผู้พิพากษาบังคับโทษและศาลบังคับโทษจะวินิจฉัยได้ต่อเมื่อได้มีการพิจารณาต่อหน้าคู่ความทั้งสองฝ่ายและได้มีการรับฟังความเห็นของตัวแทนจากฝ่ายราชทัณฑ์และข้อเสนอแนะของอัยการและความเห็นผู้เสียหายหรือทนายความของผู้เสียหาย โดยผู้พิพากษาบังคับโทษอาจอนุญาตโดยไม่จัดให้มีการพิจารณาต่อหน้าคู่ความทั้งสองฝ่ายก็ได้ หากได้รับความยินยอมของอัยการเขตและผู้กระทำความผิด

โดยหากได้รับการพักการลงโทษแล้ว ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษจะต้องอยู่ภายใต้การพักการลงโทษเป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาของโทษที่ยังเหลืออยู่ แต่จะกำหนดให้เกินกว่าระยะเวลาของโทษที่เหลืออยู่มากกว่าหนึ่งปีไม่ได้ ทั้งนี้ระยะเวลาทั้งหมดจะต้องไม่เกินกว่าสิบปี สำหรับนักโทษที่ถูกจำคุกตลอดชีวิตระยะเวลาภายใต้การพักการลงโทษที่จะกำหนดไว้นั้นจะต้องไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินกว่าสิบปี ภายในระยะเวลาดังกล่าวผู้ได้รับการพักการลงโทษจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติที่กำหนดโดยผู้พิพากษาบังคับโทษ ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้พิพากษาบังคับโทษกำหนด หรือมีการกระทำความผิดขึ้นใหม่ หรือมีการละเมิดมาตรการที่กำหนดไว้ในการอนุญาต ก็เป็นอำนาจของผู้พิพากษาบังคับโทษหรือศาลบังคับโทษในการที่จะพิจารณาเพิกถอนการพักการลงโทษแล้วแต่ว่าองค์กรใดเป็นผู้มีอำนาจในชั้นการอนุญาตให้พักการลงโทษ

ผลของการเพิกถอนการพักการลงโทษนั้นจะทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นจะต้องรับโทษทั้งหมดที่เหลืออยู่ในเวลาที่ได้รับการพักการลงโทษ โดยหากศาลไม่ดำเนินการเพิกถอนการพักการลงโทษให้แล้วเสร็จก่อนครบระยะเวลาภายใต้การพักการลงโทษนั้น การปล่อยตัวเมื่อสิ้นสุด

ระยะเวลาการพักการลงโทษนั้นเป็นที่สุดโดยให้ถือว่าการบังคับโทษนั้นเสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่วันที่ได้รับการพักการลงโทษ

กฎหมายประเทศไทย

ขั้นตอนการพิจารณาพักการลงโทษตามกฎหมายไทยนั้น ระบบราชทัณฑ์ของประเทศไทยจะมีการกำหนดชั้นของนักโทษไว้เพื่อจำแนกนักโทษประเภทดีและประเภทที่ด้อยไต่ลงมา เพื่อให้เกิดความสะดวกในการบริหารจัดการ โดยลำดับชั้นของนักโทษมี 6 ชั้น คือ ชั้นเยี่ยม ชั้นดีมาก ชั้นดี ชั้นกลาง ชั้นเลว ชั้นเลวมาก

นักโทษที่ถูกรับตัวเข้าในเรือนจำหรือทัณฑสถานนั้นจะถูกจัดเข้าอยู่ในชั้นกลาง แต่หากนักโทษนั้นเคยกระทำผิดและต้องโทษ มาก่อน และกระทำผิดอีกภายในเวลา 5 ปี นับแต่พ้นโทษ โดยความผิดครั้งก่อนและความผิดครั้งนี้ มิใช่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษแล้ว จะถูกจัดเข้าเป็นนักโทษชั้นเลว โดยจะมีการเลื่อนชั้นให้แก่ักโทษปีละ 2 ครั้ง ระดับชั้นและการเลื่อนชั้นหรือลดชั้นของนักโทษนี้ มีประโยชน์ต่อนักโทษสำหรับการพักการลงโทษ โดยนักโทษในชั้นสูงก็จะมีโอกาสที่ดีกว่าในการได้รับการพักการลงโทษ

เงื่อนไขในการได้รับการพิจารณาพักการลงโทษนั้นจะสัมพันธ์กับการจัดลำดับชั้นของนักโทษ โดยนักโทษเฉพาะนักโทษชั้นเยี่ยม, นักโทษชั้นดีมากและนักโทษชั้นดีเท่านั้นที่จะมีประโยชน์ในการพิจารณาพักการลงโทษประกอบกับประโยชน์ประการอื่นๆ โดยนักโทษชั้นเยี่ยมนั้นอาจได้รับการพักการลงโทษเป็นจำนวน ไม่เกิน 1 ใน 3 ของกำหนดโทษ นักโทษชั้นดีมากอาจได้รับการพักการลงโทษไม่เกิน 1 ใน 4 ของกำหนดโทษ และนักโทษชั้นดี อาจได้รับการพักการลงโทษไม่เกิน 1 ใน 5 ของกำหนดโทษ

และยังมีการพักการลงโทษในกรณีพิเศษ ซึ่งผู้ได้รับการพักการลงโทษในกรณีพิเศษนั้น จะสามารถได้รับการพักการลงโทษมากกว่า 1 ใน 3 ของกำหนดโทษได้ แต่จะไม่เกินกว่า 2 ใน 3 ของกำหนดโทษ

นักโทษที่สมควรจะได้รับการพักการลงโทษนั้นต้องเป็นการต้องโทษจำคุกครั้งแรกที่มิใช่โทษจำคุกสำหรับการกระทำโดยประมาทและมิใช่โทษจำคุกที่ได้รับการล้างมลทินในภายหลัง และจะมีระยะเวลาคุมประพฤติไม่เกินกว่า 5 ปี ไม่ว่าโทษจะเหลืออยู่เท่าไรก็ตาม และกฎหมายไทยยังได้ กำหนดหลักเกณฑ์การพักการลงโทษเกี่ยวกับความผิดอันเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำกัดปริมาณหรือน้ำหนักของยาเสพติดขณะจับกุมสำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษหากมีน้ำหนักหรือปริมาณ ไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้สมควรได้รับการพักการลงโทษ

ส่วนของความผิดที่ไม่สมควรได้รับการพักการลงโทษนั้น หลักเกณฑ์ดังกล่าว ได้กำหนดให้ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง อันเป็นการกระทำด้วยความโหดร้ายทารุณ การกระทำ ความผิดซ้ำซาก เป็นความผิดอันไม่สมควรได้รับการพักการลงโทษ เช่น

1. ความผิดเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ทุกกรณี
2. ความผิดต่อชีวิต ร่างกาย และจิตใจ โดยมักจะเป็นความผิดที่กระทำโดยทารุณ โหดเหี้ยม อุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ และฐานความผิดที่เป็นความผิดร้ายแรง
3. ความผิดต่อเสรีภาพ
4. ความผิดเกี่ยวกับเพศ
5. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
6. ความผิดต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ
7. ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
8. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เฉพาะผู้กระทำความผิดรายสำคัญที่ได้กระทำความผิดใน 5 ฐานความผิดหลัก คือ ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นต้น

เมื่อเห็นว่านักโทษรายใดสมควรจะได้รับการพักการลงโทษแล้ว การพิจารณาต่อไปก็คือ เจ้าหน้าที่เรือนจำจะต้องสอบประวัตินักโทษผู้นั้นอย่างละเอียดทั้งในช่วงก่อนต้องโทษ ความประพฤติในระหว่างต้องโทษ ฐานะความเป็นอยู่ ตลอดจนความประพฤติของผู้ที่จะสมควรรับเป็นผู้อุปการะ ความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่นักโทษจะออกไปอยู่เมื่อได้รับการพักการลงโทษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตรวจสอบชีวประวัติ สภาพแวดล้อม ความประพฤติก่อนต้องโทษและประวัติในการกระทำความผิด

พิจารณาถึงพฤติการณ์และมูลเหตุที่ผลักดันให้ผู้นั้นกระทำความผิด

ความผิดกำหนดโทษการได้รับการพระราชทานอภัยโทษ ลดโทษ ระยะเวลาที่ต้องจำมาแล้วในเรือนจำเหลือโทษจำต่อไปอีกนานเท่าใด

พฤติการณ์ระหว่างต้องโทษ ผลการฝึกอบรม ผลงาน ตลอดจนความดีความชอบในระหว่างต้องโทษอยู่ในเรือนจำ

ความหนักเบาความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิดโดยอาศัยหลักฐานจากสำเนาคำพิพากษา หรือสำนวนคดีหรือเคยกระทำความผิดซ้ำอย่างใดหรือไม่

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ ตำรวจท้องที่ ตรวจสอบถึงความรู้สึกของฝ่ายผู้เสียหายประชาชนในท้องถิ่นที่จะพึงมีต่อนักโทษซึ่งจะได้รับการพักการลงโทษออกไป

พิจารณาถึงความประพฤติ อุปนิสัยใจคอ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมของผู้อุปการะว่าเหมาะสมเพียงใดหรือไม่

พิจารณาถึงอาชีพที่ผู้ได้รับพักการลงโทษจะออกไปทำมาหากินเลี้ยงตนเองและครอบครัวว่าเหมาะสมเพียงใดหรือไม่

ตรวจสอบการเลื่อนขั้นของนักโทษที่ขอพักการลงโทษและคำสั่งแต่งตั้งกรรมการพิจารณาพักการลงโทษของเรือนจำว่าเป็นไปโดยถูกต้องของกฎหมายระเบียบแบบแผนของการพักการลงโทษหรือไม่

เมื่อคณะกรรมการคัดเลือกนักโทษเด็ดขาดได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะจัดทำรายงานการประชุมเพื่อเป็นหลักฐานว่าเรือนจำได้นำรายชื่อนักโทษเด็ดขาดทุกรายเสนอคณะกรรมการพิจารณาแล้วจากนั้นให้เรือนจำส่งรายชื่อเฉพาะนักโทษเด็ดขาดที่ผ่านการคัดเลือกพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาพักการลงโทษไปกรมราชทัณฑ์เพื่อเสนอคณะกรรมการพักการลงโทษให้พิจารณาต่อไป และเมื่อคณะกรรมการพักการลงโทษพิจารณาแล้วเสร็จ ก็จะมีการส่งเรื่องไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่ออนุมัติการพักการลงโทษต่อไป

เมื่อมีการได้รับการพักการลงโทษแล้ว กรมราชทัณฑ์มีนโยบายสั่งการให้เรือนจำหรือทัณฑสถานดำเนินการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดที่จะได้รับการพักการลงโทษล่วงหน้า 6 เดือนทุกราย โดยดำเนินการอบรมตามรูปแบบวิธีการและแนวทางปฏิบัติงานตามระเบียบอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ก่อนดำเนินการปล่อยตัวพักการลงโทษทุกรายให้มีการอบรมชี้แจงนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวได้ทราบและเข้าใจเงื่อนไขคุมประพฤติทุกข้ออย่างละเอียดและกำชับให้ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดด้วย

เมื่อนักโทษได้รับการพักการลงโทษแล้วก็ต้องถูกกำหนดเงื่อนไขการพักการลงโทษเพื่อสอดส่องดูแลให้ประพฤติปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการกระทำผิดซ้ำเกิดขึ้นอีกและเป็น โอกาสที่จะให้เจ้าพนักงานได้รับทราบถึงพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษอยู่ตลอดระยะเวลาตามเงื่อนไขที่จะได้รับการพักการลงโทษนั้น ซึ่งผู้ที่จะคอยดูแลคือพนักงานคุมประพฤติของกรมคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม โดยเงื่อนไขการคุมประพฤติจะมีดังนี้

- 1) ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติตามที่กำหนด
- 2) ให้พักอาศัยอยู่กับผู้อุปการะ
- 3) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ
- 4) ต้องประกอบอาชีพโดยสุจริต
- 5) ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและคำตักเตือน
- 6) ห้ามออกนอกห้องที่คุมประพฤติ

7) ห้ามประพฤติตนในทางเสื่อมเสียเช่นเล่นการพนันหรือเสพสุราคบคนอันธพาลหรือบุคคลที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายขึ้นอีกเป็นต้น

8) ห้ามเกี่ยวข้องกับสารระเหยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตหรือประสาทหรือยาเสพติดให้โทษทุกประเภทรวมทั้งอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดทุกชนิด

9) ห้ามเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังผู้ต้องกักขังผู้ต้องกักกันอื่นที่ไม่ใช่ญาติ

10) ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษ

11) ต้องแสดงหนังสือสำคัญเมื่อมีการเรียกตรวจ

เมื่อพิจารณาขั้นตอนในการพักการลงโทษ ทั้งมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศสมีขั้นตอนไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือต้องมีการยื่นคำร้องเพื่อขอพิจารณาพักการลงโทษด้วยตนเองไปยังผู้มีอำนาจพิจารณา แต่ของประเทศไทย เจ้าหน้าที่ของเรือนจำจะเป็นผู้สำรวจรายชื่อของผู้ต้องขังที่มีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์การพักการลงโทษแล้วดำเนินการตรวจสอบจัดรวบรวมข้อมูลและเอกสารหลักฐานเสนอต่อคณะกรรมการพักการลงโทษ ส่วนขั้นตอนในการพิจารณาอื่นๆทั้งสามประเทศก็มีความแตกต่างกันไปตามความเหมาะสม

4.1.4 การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ

กฎหมายมลรัฐเดลาแวร์

ตามกฎหมายมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกานั้น จะเป็นลักษณะการพักการลงโทษแบบมีเงื่อนไข กล่าวคือจะต้องอยู่โปรแกรมการกักขังที่บ้านแทน และจะมีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ โดยจะผู้ที่อยู่ในโปรแกรมกักขังที่บ้านจะถูกจำกัดพื้นที่ภายในขอบเขตที่ได้กำหนดหรือห้ามออกนอกบ้านในช่วงระยะเวลาที่กำหนดและบุคคลที่จะมีสิทธิ์สำหรับ โปรแกรมการจับกุมบ้าน ต่อเมื่อ

(1) การเข้าร่วมจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ

(2) การเข้าร่วมจะจำกัด เฉพาะประเภทของผู้ที่กระทำผิดต่อดังต่อไปนี้

ก. ตัวบุคคลผู้ถูกพบว่ามีคามผิดฐานในการก่ออาชญากรรมไม่รุนแรงและผู้ที่มีลักษณะของความผิดทางอาญาและ/หรือพื้นที่หลังของผู้กระทำความผิดที่ไม่ได้ถูกวางไว้ที่การรอลงอาญาปกติ

ข. ผู้ฝ่าฝืนคุมประพฤติด้วยข้อหาการละเมิดทางเทคนิคหรือความผิดทางอาญาเล็กน้อย

ค. ผู้ที่ละเมิดการพักการลงโทษด้วยข้อหาการละเมิดทางเทคนิคหรือความผิดทางอาญาเล็กน้อยซึ่ง “โครงการการกักขังไว้ที่บ้าน” หมายถึงรูปแบบของการควบคุมภายใต้การกำกับดูแลอย่างเข้มข้นในชุมชน รวมทั้งการเฝ้าระวังในช่วงวันหยุดที่บริหารงานโดยเจ้าหน้าที่กำกับดูแล

อย่างเข้มข้น โดยจะถูกกักตัวอยู่ในสถานที่ที่กำหนด และมีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อสอดส่องผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ

ในการที่จะสามารถอยู่ในโครงการกักขังที่บ้านได้นั้น ผู้กระทำความผิดจะต้องมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับข้อกำหนดที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับผู้กระทำผิดที่ได้รับการพักการลงโทษแต่ละราย ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขใด ๆ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้เข้าร่วมแต่ละรายต้องปฏิบัติตามการทำงานบริการชุมชนใด ๆ ก็ตามที่ได้รับมอบหมายจากศาลหรือโดยกรม

(2) ผู้เข้าร่วมแต่ละคนจะยังคงถูกคุมขังในที่อยู่อาศัยที่ได้รับอนุมัติโดยโครงการยกเว้นสำหรับการอนุมัติการจ้างงาน การทำงานบริการสาธารณะหรือกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ที่ได้รับการอนุมัติโดยโครงการ

(3) ผู้เข้าร่วมแต่ละคนจะต้องชำระเงินค่าใช้จ่ายตามระเบียบดังกล่าวเพื่อเหยื่อแต่ละคนหรือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมที่จะถูกกำหนดโดยศาล

(4) ผู้เข้าร่วมแต่ละคนจะได้รับการอนุมัติให้อยู่ในที่พักอาศัยที่มีเสถียรภาพ

(5) ผู้เข้าร่วมแต่ละคนจะต้องมีการจ้างงานมีเสถียรภาพตามที่กำหนดโดยกรมตามระเบียบและข้อบังคับ

(6) เข้าร่วมแต่ละคนจะต้องคงอยู่ในสถานะที่ดีตามเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในโครงการ

(7) บุคคลที่อยู่ในโครงการกักขังที่บ้านต้องมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมแนะแนวและข้อกำหนด รวมถึงโครงการกลุ่มดังกล่าวและการประชุมตามที่กำกับโดยศาลหรือโดยกรมราชทัณฑ์

(8) ผู้เข้าร่วมแต่ละคนต้องรายงานต่อเจ้าหน้าที่ที่ถูกระบุให้เป็นผู้สั่งการโดยศาลหรือโดยกรมราชทัณฑ์

กฎหมายประเทศฝรั่งเศส

การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษของประเทศฝรั่งเศสนั้นกฎหมายบัญญัติให้ผู้พิพากษาบังคับโทษหรือศาลบังคับโทษกำหนดเงื่อนไขที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของการกระทำความผิด และโทษจำคุกที่พวกเขาได้รับหรือโทษที่เหลืออยู่ ซึ่งหากเหลือโทษจำคุกอีกไม่เกิน 2 ปี หรือ 1 ปีในกรณีของผู้ที่กระทำความผิดซ้ำ อาจกำหนดโทษให้อยู่ภายใต้การดูแลอิเล็กทรอนิกส์ที่กำหนดโดยการคุมประพฤติภายใต้มาตรการการสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี แต่หากเป็นนักโทษที่อยู่ในข่ายเฝ้าระวังทางสังคมที่ถูกจำคุกไม่น้อยกว่า 7 ปี หรือนักโทษที่ถูกจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปีในความผิดเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว จะถูกสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไม่เกิน 2 ปี แต่หากเป็น

นักโทษที่ถูกตัดสินให้จำคุกตลอดชีวิตในความผิดอุกฤษฎ์โทษหรือถูกตัดสินให้จำคุกในความผิดอุกฤษฎ์โทษหรือฆนฉมิโทษเท่ากับหรือมากกว่าสิบห้าปีสำหรับความผิดที่อยู่ภายใต้มาตรการการเฝ้าระวังทางสังคม หรือจำคุกไม่น้อยกว่าสิบปีสำหรับความผิดที่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการการควบคุมป้องกันและการตรวจสอบความปลอดภัยจะต้องอยู่ในมาตรการสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ประมาณ 1-3 ปี

ก่อนที่จะมีการใช้มาตรการในการวางตำแหน่งไว้ภายใต้การเฝ้าระวังอิเล็กทรอนิกส์ ผู้พิพากษาบังคับโทษจะต้องตรวจสอบถึงสถานภาพทางครอบครัว สภาพทางร่างกาย และทางสังคมของนักโทษนั้นก่อน เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดตารางเวลาและพื้นที่ที่กำหนด และหากผู้พิพากษาบังคับโทษตัดสินให้บุคคลใดอยู่ภายใต้การเฝ้าระวังโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์แล้ว ก็จะมีการแจ้งให้ผู้ได้รับการพักการลงโทษทราบถึงช่วงเวลาที่กำหนด และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ และภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งเงื่อนไขคุมประพฤตินั้นอาจเป็นข้อเดียวหรือหลายข้อรวมกันก็ได้ รวมทั้งมาตรการที่ใช้สนับสนุนเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม ซึ่งจะมีหน่วยงานช่วยเหลือนักโทษในการกลับคืนสู่สังคมและคุมประพฤติคอยดูแลตามคำสั่งของผู้พิพากษาบังคับโทษ ในการกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤตินี้ ผู้พิพากษาบังคับโทษอาจรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องเช่นพนักงานอัยการได้

ถ้าศาลที่ตัดสินใจให้อยู่ภายใต้การจับวางตำแหน่งการสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์พบว่าถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันหรือข้อห้ามที่กำหนดไว้ หรือมีการเปลี่ยนแปลงในเงื่อนไขของการดำเนินการหรือถ้ามีการร้องขอโดยผู้มีสิทธิ ศาลอาจเพิกถอนการอนุญาตได้ และการดำเนินการภายใต้การดูแลอิเล็กทรอนิกส์นี้จะต้องให้ความเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ความสมบูรณ์และความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคล

ภายในระยะเวลาที่ถูกวางตำแหน่งที่อยู่ภายใต้การเฝ้าระวังอิเล็กทรอนิกส์ ตัวแทนเจ้าหน้าที่เรือนจำสามารถเข้าไปในที่สถานที่ที่เป็นที่ควบคุมเพื่อตรวจสอบและพบกับผู้ถูกสอดส่อง แต่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถอาจจะเข้ามาในบ้านของบุคคลดังกล่าวได้โดยไม่ได้รับความยินยอมซึ่งตัวแทนเหล่านี้ต้องรายงานให้ผู้พิพากษาบังคับโทษ ถึงการตรวจสอบดังกล่าว และผู้พิพากษาบังคับโทษอาจถอนตำแหน่งภายใต้การเฝ้าระวังอิเล็กทรอนิกส์หรือในกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา และผู้พิพากษาบังคับโทษอาจแต่งตั้งแพทย์ให้ตลอดเวลาเพื่อที่จะตรวจสอบว่าการดำเนินการวิธีที่กล่าวถึงในดังกล่าวไม่เหมาะสมต่อสุขภาพของบุคคลนั้น การแต่งตั้งนี้อาจได้รับการร้องขอจากผู้ต้องโทษโดยพิจารณาจากใบรับรองแพทย์ที่ได้รับและใช้มาตรการการเฝ้าระวังทางอิเล็กทรอนิกส์จะสามารถนำมาใช้เฉพาะกับการที่นักโทษได้ให้

ความยินยอมก่อน ซึ่งสามารถร้องขอได้โดยผ่านทนายความ หรือทางพนักงานอัยการ หรือการที่ศาลใช้ดุลพินิจเอง ซึ่งหากนักโทษไม่ยินยอมก็อาจไม่ได้รับการพิจารณาพักการลงโทษ

กฎหมายประเทศไทย

การสอดส่องผู้ต้องโทษ โดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้น ไม่มีกำหนดไว้ในกฎหมายของไทย แต่มีกฎหมายที่กำหนดให้ศาลมีอำนาจมีคำสั่งให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษได้ คือตามมาตรา 89/2(3) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้สอดส่องผู้นักโทษที่ได้รับการปล่อยออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดเวลาจำคุกตามคำพิพากษา โดยถือว่าเป็นการจำคุกโดยวิธีการอื่น

โดยกำหนดไว้ว่า หากพนักงานอัยการ ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการตามหมายจำคุกมีอำนาจร้องขอ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งให้จำคุกผู้ซึ่งต้องจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดที่ได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามที่ระบุไว้ในหมายศาลที่ออกตามคำพิพากษานั้น หรือไม่น้อยกว่าสิบปี ในกรณีต้องโทษจำคุกเกินสามสิบปีขึ้นไปหรือจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งให้ถือเป็นการจำคุกโดยวิธีอื่นใดที่สามารถจำกัดการเดินทางและอาณาเขตของผู้นั้นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

และในการในการพิจารณาของศาลดังกล่าว ให้ศาลคำนึงถึงฐานความผิด ความประพฤติ สวัสดิภาพของผู้ซึ่งต้องจำคุก ตลอดจนสวัสดิภาพและความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคมด้วย ทั้งนี้ให้ศาลดำเนินการไต่สวนหรือสอบถามผู้เสียหาย เจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องตามหมายจำคุก พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในท้องที่นั้น หรือผู้ซึ่งศาลเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้อง

และกฎกระทรวง ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีจำคุกโดยวิธีการอื่นที่สามารถจำกัดการเดินทางและอาณาเขต เพื่อใช้ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2(3) โดยได้ให้ความหมายของคำจำกัดความ ดังนี้

“ผู้ถูกจำกัด” หมายความว่า ผู้ซึ่งศาลมีคำสั่งให้จำคุกโดยวิธีการอื่นที่สามารถจำกัดการเดินทางและอาณาเขตของผู้นั้น

“การจำกัดการเดินทางและอาณาเขต” ให้หมายความรวมถึง คำสั่งศาลให้จำคุกโดยวิธีการห้ามออกนอกเคหสถานหรือสถานที่อื่นใดในช่วงเวลาที่กำหนดโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

“อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า เครื่องอุปกรณ์รับส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือใดๆ ที่ใช้ติดตามตัว หรือที่ใช้สวมใส่ข้อมือ ข้อเท้า หรืออวัยวะส่วนอื่นใดของผู้ถูก

จำกัด รวมทั้งระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางและอาณาเขตของผู้ถูกจำกัดได้

โดยในการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการจำกัดการเดินทางและอาณาเขตแก่ผู้ซึ่งต้องจำกัดผู้ใดนั้น ให้เจ้าพนักงานคำนึงถึงเหตุจำเป็นซึ่งรวมถึงเหตุ ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ซึ่งต้องจำกัดจะถึงอันตรายแก่ชีวิตถ้าต้องจำกัด
- (2) ผู้ซึ่งต้องจำกัดจำเป็นต้องเลี้ยงดูบิดา มารดา สามี ภรรยา หรือบุตร ซึ่งพึ่งตนเองมิได้

และขาดผู้อุปการะ

- (3) ผู้ซึ่งต้องจำกัดเจ็บป่วยและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง

- (4) ผู้ซึ่งต้องจำกัดมีเหตุควรได้รับการดูแลการบังคับให้จำกัดด้วยเหตุอื่นๆ

และในการยื่นคำร้องให้เจ้าพนักงานผู้ร้องขอเสนอแนวทางปฏิบัติ เงื่อนไขหรือแผนดำเนินการประกอบการพิจารณาของศาลด้วย เช่นเสนอเงื่อนไขห้ามมิให้ออกนอกเขตสถานหรือสถานที่อื่นใดในช่วงเวลาที่กำหนด ร่วมกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกจำกัดฝ่าฝืนเงื่อนไข หรือสอบถามบุคคลที่อยู่ในที่นั้นๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ อุปนิสัย และความประพฤติของผู้ถูกจำกัด

(2) รายงานข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นเหตุควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจำกัดการเดินทางและอาณาเขตของผู้ถูกจำกัด แก่เจ้าพนักงานทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

(3) สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือผู้ถูกจำกัดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ

(4) ตรวจสอบการดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ เงื่อนไข และแผนดำเนินการที่ศาลให้ความเห็นชอบตามข้อ 3

เมื่อได้ศึกษาการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษทั้งมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศฝรั่งเศส จะเห็นได้ว่าในการสั่งให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นเป็นของผู้มีอำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษ โดยจะมีองค์กรที่ทำหน้าที่พิจารณาพักการลงโทษเพียงองค์กรเดียว และจะมีการกำหนดเงื่อนไขในการพักการลงโทษตามความเหมาะสมของนักโทษแต่ละคน รวมทั้งข้อกำหนดในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ แต่จะแตกต่างกันในช่วงระยะเวลาของการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ และการจะเข้าโปรแกรมพักการลงโทษโดยมีเงื่อนไขการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้นั้น จะต้อง

เป็นความยินยอมของนักโทษเองเนื่องจากเห็นว่าการติดเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไว้กับตัวนักโทษ เพื่อคอยสอดส่องพฤติกรรมนั้น เป็นการละเมิดสิทธิของตัวนักโทษ การกระทำความผิดดังกล่าวจึงต้องเกิดจากความยินยอมของตัวนักโทษเท่านั้น

แต่ของประเทศไทยนั้นผู้มีอำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษซึ่งอยู่ที่คณะกรรมการพักการลงโทษนั้น ยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการสามารถกำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้ตรวจสอบนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ แต่เป็นศาลที่มีอำนาจในการสั่งให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษ โดยถือว่าการที่นักโทษออกไปจากเรือนจำก่อนกำหนด โดยการถูกสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2(3) นั้น ถือเป็นการจำคุกโดยวิธีอื่น ซึ่งเมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่า การที่นักโทษสามารถออกไปใช้ชีวิตนอกคุกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2(3) ที่ยังถือว่าเป็นการจำคุกอยู่ มีลักษณะคล้ายกับการพักการลงโทษ ซึ่งถือว่านักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นยังต้องโทษจำคุกอยู่นกว่าจะครบกำหนดจำคุกตามคำพิพากษา และการที่จะมีการยื่นเรื่องขอพักการลงโทษได้นั้น ก็ต้องรับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า 1/3 เช่นเดียวกับข้อกำหนดตามมาตรา 89/2(3)

4.2 ปัญหาในพักการลงโทษกับแนวทางในการนำมาตรการการสอดส่องนักโทษโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษมาใช้ในประเทศไทย

จากการศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับการลงโทษ การพักการลงโทษทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ มาตรการในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาช่วยสอดส่องผู้ต้องโทษในระหว่างพักการลงโทษนั้นเป็นมาตรการที่นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในต่างประเทศ และได้มีการบัญญัติกฎหมายซึ่งใช้บังคับอันเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนดังที่ได้ศึกษามาในบทที่ 3 ในบทนี้จะทำการวิเคราะห์ถึงมาตรการการสอดส่องนักโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศส เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำมาพัฒนากฎหมายราชทัณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่เพื่อนำมาบังคับในประเทศไทยต่อไป

4.2.1 แนวทางที่เหมาะสมและรูปแบบของการนำมาบังคับใช้

การลงโทษแต่ตั้งแต่สมัยโบราณนั้นมุ่งในการแก้แค้นทดแทนเป็นหลัก และเพื่อให้หลายจำทำให้ผู้กระทำความผิดเจ็บปวดทรมานไม่กล้ากระทำความผิดอีก แต่ไม่ว่าก็ยุคที่สมัยวัตถุประสงค์ในการลงโทษนั้นไม่เคยได้ผลเด็ดขาด ยังมีผู้กระทำความผิดซ้ำและผู้กระทำความผิดคนใหม่อยู่เสมอ โดยโทษที่ใช้เป็นโทษหลักมาโดยตลอดคือโทษจำคุก ซึ่งการจำคุกก็จะเปลี่ยนรูปแบบไปบ้างแล้วแต่ยุคสมัย เช่นการจำคุกมิด การนำตัวไปปล่อยไว้ที่เกาะอันห่างไกลเป็นต้น แต่

ไม่ว่าอย่างไรก็ถือเป็นโทษในการจำกัดเสรีภาพของผู้กระทำความผิด ซึ่งนำมาใช้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการลงโทษ เมื่อในปัจจุบันการที่ประชากรทั่วโลกมีอัตราเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ส่งผลมีผู้กระทำความผิดมากขึ้น ทำให้รัฐต้องมีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูนักโทษที่สูงขึ้นตาม และรัฐนั้นอาจไม่สามารถป้องกันสังคมจากผู้กระทำความผิดได้อย่างทั่วถึง วัตถุประสงค์ในการลงโทษจึงได้เปลี่ยนไปให้ความสำคัญในแง่การฟื้นฟูผู้กระทำความผิดมากขึ้นเพื่อให้ผู้กระทำความผิดกลับตัวกลับใจ ดังนั้นการให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก จึงได้มีการพัฒนามาตรการพักการลงโทษให้แก่ักโทษ เพื่อให้ักโทษที่อยู่ในเกณฑ์สมควร ที่รัฐเห็นว่าควรได้ออกไปใช้ชีวิตอิสระภายนอกเรือนจำภายใต้เงื่อนไขที่รัฐได้กำหนด ซึ่งเงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้เองที่รัฐจะสามารถกำหนดให้แก่ตัวนักโทษรายบุคคล เพื่อให้เข้าฟื้นฟูและพัฒนาตนเองให้กลับมาเป็นคนดีต่อไป แต่การพักการลงโทษนั้นถือเป็นการปล่อยตัวนักโทษออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ย่อมมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องเช่นผู้เสียหายและสังคมที่ต้องการที่จะเห็นผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษอย่างสาสม และตัดออกจากสังคมมิให้กลับมากระทำความผิดได้อีก แต่อย่างไรก็ดีเรือนจำนั้นไม่สามารถขังผู้กระทำความผิดไว้ได้ทุกคนตลอดไป ดังนั้นหากเมื่อถึงเวลาที่จะต้องปล่อยนักโทษออกสู่สังคม รัฐก็ต้องหามาตรการที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้กระทำความผิดออกไปสู่สังคมได้อย่างเรียบร้อยและทำให้สังคมวางใจได้ว่าผู้กระทำความผิดดังกล่าวมิได้เป็นภัยอีกต่อไป รวมถึงไม่กลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

การพักการลงโทษของประเทศไทยนั้นในปัจจุบันมุ่งไปที่ผู้กระทำความผิดครั้งแรก รวมถึงผู้กระทำความผิดเล็กน้อย ซึ่งมีใช้ผู้กระทำความผิดติดนิสัยเป็นหลัก ทั้งๆ ที่นักโทษประเภทดังกล่าวเมื่อเทียบกับผู้กระทำความผิดติดนิสัย หรือนักโทษที่กระทำความผิดอุกฉกรรจ์แล้วย่อมเป็นภัยต่อสังคมน้อยกว่า เมื่อผู้กระทำความผิดที่ไม่ได้ถูกลงโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตแล้วสุดท้ายต้องออกไปใช้ชีวิตนอกเรือนจำภายหลังพ้นโทษในที่สุด ในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างประเทศสหรัฐอเมริกาหรือฝรั่งเศสจึงได้นำมาตรการพักการลงโทษโดยกำหนดเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับสอดส่องนักโทษ เพื่อช่วยระแวดระวังและสอดส่องนักโทษที่มีแนวโน้มจะเป็นอันตรายต่อสังคมให้มีความประพฤติที่ดีและไม่ไปก่อภัยแก่สังคมอีก ซึ่งการพักการลงโทษนั้นสามารถช่วยให้รัฐยังสามารถกำหนดเงื่อนไขต่างๆ เพื่อคุมประพฤตินักโทษได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการพักการลงโทษนั้นถือว่านักโทษคนดังกล่าวยังรับโทษจำคุกอยู่ทำให้รัฐยังสามารถคุมตัวนักโทษที่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขได้ทันที ซึ่งการพักการลงโทษนี้เองที่จะสามารถช่วยจูงใจให้นักโทษยอมรับการฟื้นฟูและเงื่อนไขต่างๆ ที่ต้องปฏิบัติที่เป็นผลดีทั้งตัวนักโทษเองและสังคม เพราะเมื่อนักโทษผู้ใดได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเด็ดขาดครบแล้วรัฐก็ไม่สามารถควบคุมตัวนักโทษได้อีกต่อไป ดังนั้นการนำมาตรการการสอดส่องนักโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในระหว่าง

พักการลงโทษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในต่างประเทศเป็นอย่างมาก เพื่อช่วยให้รู้ถึงการใช้ชีวิตของนักโทษที่อยู่ในชุมชนได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตประจำวัน หรือการทำงาน หรือการมีแนวโน้มที่อาจกลับก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคมได้อีก

ซึ่งการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นเป็นมาตรการที่รัฐนำมาใช้เพื่อช่วยในการสอดส่องนักโทษว่านักโทษนั้นได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษหรือไม่ และเนื่องจากการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีค่าใช้จ่ายที่รัฐจะต้องสูญเสีย การจะนำมาใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษผู้ใดย่อมต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ต่อสังคมเป็นหลัก ซึ่งอาจนำมาใช้ได้กับนักโทษที่ต้องโทษจำคุกในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนักที่มีได้มีลักษณะเป็นภัยต่อสังคมเพื่อให้ได้รับอิสระเร็วขึ้น และถือเป็นการระบายนักโทษจากเรือนจำทางหนึ่ง และยังสามารถนำมาใช้กับนักโทษบางประเภทที่เมื่อมองลักษณะของการกระทำความคิดแล้วยังเป็นภัยต่อสังคมอยู่ แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องปล่อยออกไปจากเรือนจำ ซึ่งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นี้จะช่วยสอดส่องนักโทษลักษณะนี้ต่อไปในช่วงระยะหนึ่งได้ในช่วงคุมประพฤติระหว่างพักการลงโทษ ดังนั้นการจะใช้กับนักโทษประเภทใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความเป็นภัยต่อสังคมเป็นหลัก โดยถือเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่เป็นข้อกำหนดให้ผู้มีอำนาจพิจารณาพักการลงโทษที่เห็นว่าสมควรใช้แก่ผู้กระทำผิดซึ่งมีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคม สมควรที่จะต้องสอดส่องต่อไปช่วงระยะเวลาหนึ่งภายหลังที่ออกไปจากเรือนจำเพื่อให้สังคมเกิดความมั่นใจว่านักโทษดังกล่าวจะไม่ก่อภัยขึ้นมาอีก

ในทางวิชาการมีแนวคิดว่าการพักการลงโทษนั้นถือเป็นการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาของศาล แม้จะถือว่านักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นยังรับโทษจำคุกอยู่ในขณะที่อยู่นอกเรือนจำก็ตามแต่ก็เป็นการใช้ชีวิตอิสระภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ใช่ชีวิตในเรือนจำจึงมิใช่การรับโทษจำคุกในแบบที่สังคมทั่วไปเข้าใจ การจะปล่อยนักโทษออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดเวลาจำคุกจึงต้องมีความระมัดระวัง เพื่อให้สังคมวางใจว่ารัฐได้ให้ความใส่ใจกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและลงโทษผู้กระทำผิดตามกฎหมายอย่างจริงจัง ในปัจจุบันเมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากขึ้นมนุษย์ก็ได้คิดค้นเครื่องมือต่างๆ เพื่อนำมาปรับใช้ และในทางกระบวนการยุติธรรมก็ได้มีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาใช้มากขึ้นด้วยเช่นกัน การสอดส่องผู้ต้องโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษก็เป็นมาตรการหนึ่ง ซึ่งหากสามารถเพิ่มเป็นทางเลือกให้แก่คณะกรรมการพักการลงโทษของไทยให้เป็นหนึ่งในเงื่อนไขที่จะสามารถกำหนดให้ใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษก็อาจจะสามารถขยายขอบเขตของคุณสมบัติของนักโทษที่มีสิทธิได้รับการพักการลงโทษให้กว้างยิ่งขึ้นไป อันสามารถเป็นการระบายนักโทษออกจากเรือนจำและช่วยแก้ไขปัญหานักโทษล้นเรือนจำได้ และเพื่อเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูนักโทษให้ได้ออกไปใช้ชีวิตของเรือนจำได้อย่างเรียบร้อย จึงควรมีมาตรการการสอดส่องนักโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

มาใช้ในกับนักโทษในระหว่างพักการลงโทษเพื่อให้คณะกรรมการพักการลงโทษสามารถใช้เป็นดุลพินิจในการเลือกใช้เป็นเงื่อนไขให้เหมาะสมกับนักโทษบางคน ที่สมควรได้รับการพักการลงโทษแต่อาจจะยังไม่เกิดความมั่นใจว่าเมื่อออกไปภายนอกเรือนจำแล้วจะไปไปก่ออันตรายต่อผู้อื่นขึ้นอีกหรือไม่ เพื่อไม่เป็นการตัดโอกาสการพักการลงโทษให้แก่นักโทษที่ตั้งใจกลับตัวกลับใจและพร้อมเป็นคนที่ต่อครอบครัวและสังคม

การวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมในการนำมาตรการการสอดส่องนักโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษมาใช้ นั้น จะต้องพิจารณาทั้งในด้านตัวนักโทษเอง ครอบครัว สังคม และผู้เสียหาย กล่าวคือต้องพิจารณาให้ครอบคลุมทุกด้าน เพราะแม้การนำมาตรการดังกล่าวมาใช้แต่ก็มีได้เป็นการรับประกันว่านักโทษผู้ที่ถูกสอดส่องจะไม่กลับมากระทำความผิดซ้ำอีก เพราะเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยในการบอกตำแหน่งของผู้สวมใส่แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าผู้สวมใส่กำลังทำอะไร หรือสามารถควบคุมมิให้ผู้สวมใส่กระทำการบางอย่าง ซึ่งเป็นเพียงแต่การกำหนดเงื่อนไขซึ่งหากฝ่าฝืนจะต้องถูกยกเลิกพักการลงโทษและกลับเข้าเรือนจำอีก ดังนั้นถ้านักโทษผู้นั้นกลับไปกระทำความผิดมาตรการที่รัฐสามารถทำได้ก็คือการยกเลิกการพักการลงโทษและลงโทษในความผิดที่กระทำขึ้นใหม่ แต่ไม่อาจยับยั้งผลจากการกระทำความผิดนั้นได้ เท่ากับว่ารัฐอาจมีผู้เสียหายเพิ่มขึ้นจากการที่นักโทษผู้นั้นได้รับการปล่อยออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดโทษจำคุก ดังนั้นการจะใช้มาตรการดังกล่าวกับนักโทษคนใดจะต้องพิจารณาถึงความประพฤติ โอกาสที่นักโทษคนนั้นจะกลับใจ หรือกลับไปกระทำความผิดซ้ำว่า การปล่อยตัวนักโทษออกไปโดยมาตรการดังกล่าวกับการจำคุกนักโทษไว้ต่อไปจนครบกำหนดเวลา สิ่งไหนจะคุ้มค่ามากกว่ากันเมื่อเทียบกับความปลอดภัยของสังคม

ในผู้กระทำความผิดบางประเภทสมควรจะถูกกำหนดให้สวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น นักโทษที่กระทำความผิดทางเพศ เพราะเนื่องจากผู้กระทำความผิดทางเพศนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดซ้ำมากที่สุด เพราะส่วนใหญ่เหยื่อจะอับอายไม่กล้าแจ้งความ ทำให้ผู้กระทำความผิดลักษณะนี้โอกาสในการถูกจับได้นั้นมีต่ำมาก หรือนักโทษที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดคดีฉ้อโกง ที่พฤติกรรมมักเป็นการกระทำความผิดเวลากลางคืน ซึ่งการกระทำความผิดเช่นนี้โทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต

รูปแบบของการใช้มาตรการการสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถนำมาปรับใช้ได้ผู้กระทำความผิดที่ได้รับการพักการลงโทษทุกเพศและทุกช่วงอายุ รวมทั้งในทุกประเภทของความผิด และไม่มีรูปแบบเฉพาะ แต่ในต่างประเทศนั้นจะมีผู้กระทำความผิดบางประเภทที่มักจะถูกกำหนดให้สวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์คือ นักโทษที่กระทำความผิดทางเพศ เพราะเนื่องจากผู้กระทำความผิดทางเพศนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดซ้ำมากที่สุด เพราะส่วนใหญ่

เหยื่อจะอับอายไม่กล้าแจ้งความ ทำให้ผู้กระทำความผิดลักษณะนี้โอกาสในการถูกจับได้นั้นมีต่ำมาก หรือนักโทษที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดคดีฉ้อโกงที่พฤติกรรมมักเป็นการกระทำความผิดเวลาดกลางคืน ซึ่งการกระทำความผิดเช่นนี้โทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ซึ่งซักวันก็ต้องได้รับการปล่อยตัว ดังนั้นในการพักการลงโทษโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จึงต้องมีกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ที่เพื่อช่วยป้องกันมิให้ผู้ได้รับการพักการลงโทษกลับไปกระทำความผิดอีก เช่นการห้ามมิให้ออกจากเคหสถานในเวลากลางคืน เพราะความผิดในลักษณะนี้ส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดมักลงมือในเวลากลางคืน ส่วนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตหรือความผิดเกี่ยวกับร่างกาย จะเป็นลักษณะในการกำหนดเงื่อนไขห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายและครอบครัวของผู้เสียหาย เป็นต้น แต่ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดนั้น เมื่อวิเคราะห์แล้วดูมาตรการนี้จะไม่เหมาะสมเนื่องจาก ความผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดนั้น ผู้กระทำความผิดไม่จำเป็นต้องลงมือกระทำความผิดด้วยตนเอง และมักมีการจ้างวานผู้อื่นให้จำหน่ายยาเสพติด ดังนั้นผู้สวมใส่มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดได้ภายใต้การสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นในการที่จะกำหนดเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษผู้ใดนั้น ผู้เขียนเห็นว่าสมควรจะต้องพิจารณาเป็นรายๆ ไป เนื่องจากต้องพิจารณาถึงภูมิหลัง ลักษณะการกระทำความผิดเป็นหลักเพราะเป็นสิ่งที่บ่งบอกตัวตนของผู้กระทำความผิดได้ดีที่สุด ส่วนความประพฤติในระหว่างต้องขังนั้นควรจะเป็นส่วนรองที่จะนำมาพิจารณา เนื่องจากความประพฤติในเรือนจำนั้นอยู่ในสายตาเจ้าหน้าที่เรือนจำตลอดเวลาและการประพฤติตัวดีมีผลถึงการเลื่อนชั้นนักโทษ จึงทำให้นักโทษบางคนรู้ว่าควรประพฤติตัวเช่นไรในระหว่างต้องขัง แต่เมื่อเป็นอิสระก็กลับมากระทำความผิดเช่นเดิมอีก

ในการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้เพื่อช่วยสอดส่องนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ ก็เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและมุ่งในการฟื้นฟูนักโทษให้ออกสู่สังคมได้อย่างเรียบร้อย ดังนั้นจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขอื่นๆที่กำหนดควบคู่กันไปเพื่อช่วยฟื้นฟูนักโทษและเงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้จะต้องเหมาะสมกับนักโทษแต่ละคนไป เช่นการกำหนดให้นักโทษต้องไปทำงาน หรือบริการสังคม หรือเข้ารับการรักษา หรือเข้าขอรับคำปรึกษากับผู้ให้คำปรึกษา รวมทั้งต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจในตัวนักโทษคอยให้ความดูแลและช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาในระหว่างพักการลงโทษ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่องบประมาณของรัฐเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อรองรับมาตรการดังกล่าวมากขึ้นเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายในการพักการลงโทษแบบปกติ ดังนั้นงบประมาณที่จะใช้ในมาตรการนี้อาจจะส่งผลให้ไม่อาจดำเนินการไปได้อย่างเรียบร้อยและทั่วถึง ซึ่งในประเทศฝรั่งเศสและมลรัฐแคลิฟอร์เนียประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดให้ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นต้องจ่ายค่าใช้จ่ายทางด้านอุปกรณ์ดังกล่าวที่อาจมีขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของรัฐ ซึ่งใน

ประเทศไทยนั้นหากนำมาตรการนี้มาใช้ค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ย่อมเกิดขึ้น แต่เมื่อมองถึงประโยชน์ที่สังคมจะได้รับในระยะยาวแล้ว จะต้องเกิดผลที่ดีต่อไปในอนาคตได้อย่างแน่นอน และจะสามารถช่วยเสริมประสิทธิภาพในการพักการลงโทษให้ดียิ่งขึ้นไป เกี่ยวกับในด้าน การกระทำผิดเงื่อนไขหรือการหลบหนีจากการพักการลงโทษ เพราะในการพักการลงโทษปัจจุบัน นักโทษบางคนเมื่อได้รับการพักการลงโทษแล้วกลับหลบหนีหรือกลับไปกระทำผิดซ้ำ ซึ่งจากสถิติที่ผ่านมาหากผู้ได้รับการพักการลงโทษหลบหนีแล้ว มักจะตามจับตัวกลับมาได้ยาก ดังเช่นสถิติจาก ตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถิตินักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพักการลงโทษและการติดตามตัวกลับมาคุมขังใน เรือนจำปีงบประมาณ 2554-2555

ปี งบประมาณ	พักการลงโทษ		อนุมัติ รวม (ราย)	ผิดเงื่อนไข (กรณี)		ผิด เงื่อนไข รวม (ราย)	ติดตามได้		ติดตามไม่ได้	
	ปกติ	มีเหตุ พิเศษ		ปกติ	มีเหตุ พิเศษ		(ราย)	(ร้อยละ)	(ราย)	(ร้อยละ)
2554	4,550	1,240	5,790	52	14	66	11	16.67	55	83.33
2555	2,693	2,522	5,215	3	3	6	2	33.33	4	66.66
รวม	7,243	3,762	11,005	55	17	72	13	18.05	59	81.94

จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หากมีกรณีที่ได้รับการพักการลงโทษผิดเงื่อนไข โอกาสในการติดตามตัวนักโทษผู้นั้นกลับมาลงโทษได้มีอัตราที่ต่ำมากเพียง ร้อยละ 16.67 นั้นทำให้ระบบการพักการลงโทษไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควรเพราะไม่อาจสร้างความมั่นใจในการติดตามตัวนักโทษกลับมารับโทษได้ อีกทั้งการพักการลงโทษนั้นมีความยุ่งยากกว่าการรอภัยโทษ ทั้งในด้านขั้นตอนการพิจารณาและขั้นตอนภายหลังจากการปล่อยนักโทษไปสู่ชุมชนแล้วเพราะยังต้องมีการคุมประพฤติต่อ ในขณะที่การรอภัยโทษนั้นนักโทษที่ได้รับการรอภัยโทษจนโทษจำคุกลดลงถึงครบกำหนดตามคำพิพากษานั้นจะถือว่านักโทษผู้นั้นได้รับโทษจนเสร็จสิ้นแล้ว

ในประเทศไทยนี้นักโทษน้อยคนที่ได้รับโทษจำคุกเต็มตามคำพิพากษาถึงที่สุด ส่วนใหญ่ผู้นั้นจะได้รับการรอภัยโทษอันมีผลทำให้โทษจำคุกลดน้อยลงเรื่อยๆ จนในที่สุดก็ได้รับการปล่อยตัว ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงสถิติการพระราชทานอภัยโทษเนื่องในโอกาสต่างๆ ในประเทศไทย

ปี	พ.ร.ฎ.พระราชทานอภัยโทษเนื่องในงาน/โอกาส	ใช้บังคับ	ปล่อยตัว (ราย)	ลดโทษ (ราย)	รวม
2549	ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช	9 มิ.ย.	32,427	75,834	108,261
2550	พระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช	11 ธ.ค.	31,149	101,607	132,756
2553	พระราชพิธีบรมราชาภิเษกปีที่ 60 วันที่ 5 พฤษภาคม 2553	16 พ.ค.	36,870	130,385	167,255
	รวม		100,446	307,826	408,272

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าภายใน 5 ปี มีการอภัยโทษถึง 3 ครั้ง มีนักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวรวมกันถึง 100,446 ราย ถือเป็นจำนวนที่สูงมาก แต่เมื่อเทียบกับจำนวนนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 สถิติการพักการลงโทษของกรมราชทัณฑ์ ปี พ.ศ. 2547-2553

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ได้รับการอนุมัติพักการลงโทษ (ราย)
2547	5,538
2548	5,642
2549	4,373
2550	3,864
2551	2,174
2552	6,029
2553	2,917
2554	4,550
รวม	35,087

จากตารางสถิติจะเห็นได้ว่าสถิติดักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ 9 ปี รวมทั้งหมดแล้วนั้นมีเพียง 35,087 ราย ซึ่งมีอัตราที่น้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณนักโทษที่ได้รับการอภัยโทษ เพราะการพิจารณาพักการลงโทษนั้นต้องมีการพิจารณาเป็นรายบุคคลต้องมีการสืบเสาะความประพฤติของนักโทษทำให้มีความยุ่งยากในด้านขั้นตอนพิจารณา รวมถึงความไม่มั่นใจต่อตัวนักโทษว่าจะมีการหลบหนีหรือไม่ แต่เมื่อเทียบกับการอภัยโทษที่คำนึงถึงแต่เพียงชั้นนักโทษเป็นหลัก การพักการลงโทษย่อมมีผลดีกับสังคมมากกว่าเพราะยังสามารถคุมความประพฤติของผู้ได้รับการพักการลงโทษต่อไปอีกช่วงระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้นผู้เขียนจึงเห็นว่าการนำมาตราการการสอดส่องผู้ต้องโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษนั้นมีความเหมาะสมและเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการพักการลงโทษเพื่อป้องกันการกระทำผิดเงื่อนไขและป้องกันการหลบหนี อีกทั้งเป็นการช่วยสอดส่องให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ อันช่วยให้นักโทษสามารถปรับตัวเมื่อออกไปใช้ชีวิตนอกเรือนจำภายหลังรับโทษภายในเรือนจำแล้ว เพราะการที่เมื่อผู้กระทำความผิดต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำแล้วอาจได้รับอิทธิพลต่อผู้ต้องขังด้วยกันไม่ว่าจะเป็นช่องทางในการก่ออาชญากรรม การเรียนรู้ทักษะในการก่ออาชญากรรมที่มากขึ้น รวมทั้งการที่ต้องปรับตัวเมื่อออกมาภายนอกเรือนจำจากการที่ต้องถูกคุมขังเป็นเวลานาน จึงเห็นสมควรในการที่ต้องคอยสอดส่องนักโทษต่อไปอีกช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งแม้การพักการลงโทษในปัจจุบันจะมีข้อกำหนดให้พนักงานคุมประพฤติคอยสอดส่องดูแลและนักโทษเองต้องมารายงานตัวตามกำหนดก็ตาม แต่เจ้าพนักงานคุมประพฤตินั้นก็ไม่สามารถคอยสอดส่องและติดตามผู้ได้รับการพักการลงโทษได้ตลอดเวลา ซึ่งในช่วงที่ไม่อาจทราบถึงพฤติกรรมของนักโทษเหล่านั้นได้นั้นเองที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสังคมมากขึ้นได้ อันอาจส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรมที่ปล่อยผู้กระทำความผิดออกจากเรือนจำก่อนกำหนดเวลา ซึ่งอาจเป็นเหตุให้นักโทษกลับมาก่อภัยได้อีก

ในกฎหมายของมลรัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศฝรั่งเศสได้กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการนำมาตราการดังกล่าวมาใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษไว้อย่างชัดเจน โดยมลรัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดไว้ใน Delaware Code title11 Crimes and Criminal Procedure และของประเทศฝรั่งเศสบัญญัติไว้ใน Code de procédure pénale ซึ่งเมื่อได้ศึกษาแล้วมีความใกล้เคียงกันในหลักการใช้ กล่าวคือนำมาใช้เพื่อฟื้นฟูนักโทษและป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยกฎหมายให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจพิจารณาพักการลงโทษสามารถนำมาปรับใช้กับผู้กระทำความผิดได้ตามที่เห็นสมควร แต่การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาก็ถูกจำกัดไว้โดยกฎหมายอีกชั้นหนึ่งด้วย แต่ในฝรั่งเศสนั้นได้กำหนดให้นักโทษแต่ละคนมีแฟ้มส่วนตัวที่เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักโทษไว้ ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ซึ่งถือเป็นส่วน

สำคัญที่ช่วยให้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาบังคับโทษสามารถกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องมีการสืบเสาะใหม่อีก

ดังนั้นในการนำมาตราการการสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษในประเทศไทยนั้น ผู้เขียนเห็นว่าสมควรจะมีกฎหมายให้อำนาจอย่างเป็นทางการต่อคณะกรรมการพักการลงโทษในอันที่จะกำหนดเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษดังกล่าว เนื่องจากนักโทษนั้นจะต้องสวมใส่เครื่องมือดังกล่าวติดตัวไว้ตลอดเวลา อันถือเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกาย และการที่นักโทษดังกล่าวต้องถูกสอดส่องตลอดเวลา นั้น หากไม่มีกฎหมายที่บัญญัติรองรับไว้อย่างชัดเจน ก็อาจส่งผลกระทบต่อด้านสิทธิตามรัฐธรรมนูญได้ แม้ว่าตามหลักอาชญาวิทยาแล้วเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าผู้กระทำผิดจะไม่ได้รับการรับรองสิทธิตามรัฐธรรมนูญในระดับเดียวกับประชาชนคนอื่นๆ แต่ในกฎหมายของทั้งรัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาและกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ก็ยังมีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจนถึงการนำมาตราการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดให้คณะกรรมการพักการลงโทษสามารถกำหนดเงื่อนไขการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือในด้านความยินยอมของตัวนักโทษที่จะยอมอยู่ภายใต้มาตรการดังกล่าวเพื่อที่ตนจะได้รับการพิจารณาพักการลงโทษ ดังนั้นจึงต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำมาตราการการสอดส่องนักโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษมาปรับใช้กับกฎหมายไทยต่อไป

4.3 วิเคราะห์ปัญหาในการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในระหว่างพักการลงโทษในประเทศไทย

การพักการลงโทษนั้นมีอยู่ในกฎหมายหลายประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศก็ปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมกับนโยบายทางกระบวนการยุติธรรมของประเทศตนเอง จากการศึกษากฎหมายพักการลงโทษทั้งของมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาและกฎหมายประเทศฝรั่งเศส พบว่ามีการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ช่วยในการสอดส่องนักโทษที่อยู่ในระหว่างพักการลงโทษทั้งสองประเทศ และทั้งสองประเทศดังกล่าวนั้นก็ได้อำนาจเป็นกฎหมายไว้อย่างชัดเจนทั้งในด้านอำนาจของผู้ที่มีสิทธิสั่งให้ใช้มาตรการดังกล่าวและการบังคับใช้ แต่สำหรับการพักการลงโทษของประเทศไทยนั้นยังไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้สามารถนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษได้เป็นการเฉพาะ แต่อาจสามารถนำมาปรับใช้ได้ในส่วนของการเป็นเงื่อนไขการพักการลงโทษที่ให้คณะกรรมการพักการลงโทษสามารถกำหนดเป็นเงื่อนไขพิเศษบางอย่างตามที่เห็นสมควรให้แก่ักโทษซึ่งจะต้องปฏิบัติตามจึงจะได้รับการพักการลงโทษได้

ระบบการพักการลงโทษในประเทศไทยนั้น มีมาอย่างยาวนาน โดยตั้งแต่มีการประกาศใช้ตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 นั้น การพักการลงโทษของไทยก็ได้มีการพัฒนาขึ้นมาตามลำดับและได้มีการเปลี่ยนแปลงมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งถึงแม้จะได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งมีการศึกษาจากระบบของต่างประเทศแต่ในทางวิชาการและในทางปฏิบัตินั้นก็ยังปรากฏปัญหาเกี่ยวกับระบบการพักการลงโทษอยู่ ทำให้ระบบการพักการลงโทษของไทยไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร แต่เมื่อในปัจจุบันนานาอารยประเทศได้มีการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ เมื่อได้ศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับขอบเขตในการพิจารณาพักการลงโทษโดยมีเงื่อนไขการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการสอดส่องหากได้นำมาใช้ในประเทศไทย ทำให้มองเห็นประเด็นปัญหาดังนี้

4.3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษในประเทศไทย

กฎหมายของทั้งมลรัฐเดลาแวร์และกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสที่กำหนดให้มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้น ในการพักการลงโทษกฎหมายได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจพิจารณาพักการลงโทษสามารถกำหนดเงื่อนไขสำหรับการพักการลงโทษโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อช่วยในการสอดส่องได้ ในส่วนของประเทศไทยนั้นคุณสมบัติของนักโทษที่จะได้รับการพักการลงโทษโดยกรมราชทัณฑ์นั้นได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ 2479 และกฎกระทรวงว่านักโทษผู้ใดบ้างที่จะมีสิทธิได้รับการพักการลงโทษทั้งในกรณีการพักการลงโทษทั่วไป การพักการลงโทษกรณีพิเศษ เช่น พักการลงโทษให้แก่ักโทษที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรัง พิกัด หรืออายุ 70 ปีขึ้นไปหรือการพักการลงโทษกรณีพิเศษอื่นๆ ตามแต่นโยบายของฝ่ายบริหาร แต่ในส่วนที่สามารถกำหนดเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการสอดส่องนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้น ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวนี้มีอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2 (3) ในลักษณะ 5 หมวด 1 จับ ขัง จำคุก โดยให้ถือว่าเป็นการจำคุกในลักษณะอื่น กล่าวคือให้ถือว่ายังจำคุกอยู่ในขณะที่อยู่นอกเรือนจำเช่นเดียวกับการพักการลงโทษ ที่ให้ถือว่าจำคุกอยู่ในขณะที่นักโทษอยู่นอกเรือนจำ และหากผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นกระทำความผิดเงื่อนไขก็สามารถจับตัวเพื่อกลับเข้าเรือนจำโดยมิต้องมีหมายจับอีก และคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับอนุญาตให้จำคุกโดยวิธีการอื่นได้นั้น แม้มิได้กำหนดลักษณะความผิดไว้ แต่คุณสมบัติของนักโทษที่จะสามารถใช้ในการจำคุกโดยวิธีการอื่นที่สามารถจำกัดการเดินทางและอาณาเขตได้นั้นมีความคล้ายกับการพักการลงโทษกรณีพิเศษเป็นอย่างมาก กล่าวคือต้องเป็นนักโทษที่เจ็บป่วยซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาและต้องมีการจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า 1/3 ของกำหนดโทษตามที่ระบุไว้ในหมายศาลที่ออกตามคำพิพากษานั้นหรือไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีต้องโทษจำคุกเกินสามสิบปีขึ้นไปหรือ

จำคุกตลอดชีวิต ซึ่งผลที่ได้จากการได้รับอนุญาตคือเป็นการไปรับโทษในชุมชนเช่นเดียวกับการพักการลงโทษ

เมื่อพิจารณาตามที่ได้กล่าวมาแล้วทำให้เห็นได้ว่า จากข้อจำกัดที่ต้องรับโทษมาแล้ว 1 ใน 3 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2 (3) นั้น ทำให้ศาลต้องการที่จะใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเลขทัณฑ์โดยไม่ผ่านการจำคุกก่อน ในปัจจุบันศาลจะใช้วิธีการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 วรรค 1 และวรรค 2 (5) ที่ว่า

“มาตรา 56 ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาล จะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อนหรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึง ถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัยอาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว เห็นเป็นการสมควรศาลจะพิพากษาว่า ผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการ ลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัวไป เพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลา ที่ศาลจะได้กำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น ศาลอาจกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือหรือตักเตือนตาม ที่เห็นสมควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพหรือจัดให้ กระทำกิจกรรมบริการสังคม หรือสาธารณประโยชน์ตามที่ เจ้า พนักงานและผู้กระทำความผิดเห็นสมควร

(2) ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

(3) ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติดังอื่นอันอาจนำไป สู่การกระทำความผิดในทำนองเดียวกันอีก

(4) ให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความ บกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

(5) เงื่อนไขอื่นๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเพื่อแก้ไข ฟื้นฟูหรือป้องกันมิให้ ผู้กระทำความผิดกระทำหรือมีโอกากระทำความผิดขึ้นอีก”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กรณีที่จะมีโอกาสใช้การจำคุกโดยวิธีการอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2 (3) นั้นเป็นไปได้ยาก เนื่องจากทางกรมราชทัณฑ์นั้นโดยปกติได้

มีคำสั่งให้เรือจ้างสำรวจนักโทษเด็ดขาดทุกรายล่วงหน้าก่อนเข้าเกณฑ์พักการลงโทษทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้งอยู่แล้ว จึงทำให้การพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับอนุญาตให้ไปรับโทษในชุมชนมีความซ้ำซ้อนกันในบางกรณี อีกทั้งการพักการลงโทษกรณีพิเศษของกรมราชทัณฑ์นั้นมีความยืดหยุ่นเป็นอย่างมาก โดยขึ้นกับฝ่ายบริหารที่จะตั้งข้อกำหนดซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งเมื่อเทียบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2 (3) นั้นกลับเข้มงวดกว่า ที่มีหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่จำกััดแน่นอน แม้จะมีการเปิดช่องให้ศาลสามารถมีคำสั่งให้จำคุกโดยวิธีการอื่นสำหรับผู้ซึ่งต้องจำคุกมีเหตุควรได้รับการทุเลาการบังคับให้จำคุกด้วยเหตุอื่นๆ แต่เหตุสมควรมันั้นบางกรณีก็อาจซ้ำซ้อนกับการพักการลงโทษกรณีพิเศษได้ นั้นกลับกลายเป็นว่าการพักการลงโทษปกติกลับไม่ต้องถูกสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ แต่หากเป็นการพิจารณาคดีโดยศาลแล้วนักโทษดังกล่าวกลับต้องถูกสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ อันทำให้การได้รับการพิจารณาโดยศาลมีเงื่อนไขที่เข้มงวดและเป็นผลเสียกับตัวนักโทษมากกว่า ทั้งประเด็นในแง่คุณสมบัติตามกฎหมายที่กำหนดให้นักโทษซึ่งเป็นนักโทษที่หากจำเป็นต้องเลี้ยงดูบิดา มารดา สามี ภริยา หรือบุตร ซึ่งพึ่งตนเองมิได้และขาดผู้อุปการะมีสิทธิได้รับการจำคุกโดยวิธีการอื่นนั้น การที่ต้องรับโทษมาก่อน 1 ใน 3 นั้นย่อมไม่เป็นผลดี เนื่องจากช่วงที่ต้องรับโทษอยู่นั้น บุคคลซึ่งต้องพึ่งพนักโทษจะมีช่วงเวลาที่ขาดคนพึ่งพิงอาจทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการดำรงชีวิตได้ ส่วนกรณีนักโทษที่หากถูกจำคุกจะถึงอันตรายแก่ชีวิตถ้าต้องจำคุก หรือผู้ซึ่งต้องจำคุกที่เจ็บป่วยและต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องนั้น โดยสภาพแล้วนักโทษเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่มีสภาพที่เป็นอันตรายแก่สังคม หรือมีสภาพร่างกายที่สุ่มเสี่ยงต่อการกระทำความผิดซ้ำ การที่ต้องใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตลอดเวลาย่อมไม่เป็นผลดีแก่นักโทษ อีกทั้งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นโดยวัตถุประสงค์แล้ว เป็นเพียงเครื่องมือในการตรวจสอบตำแหน่งของนักโทษว่าได้ปฏิบัติเงื่อนไขต่างๆ ที่ได้ถูกกำหนดไว้หรือไม่ เมื่อนักโทษไม่อยู่ในสภาพที่จะกระทำความผิดได้ การสวมเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ก็ไม่มีจำเป็น และน่าจะเหมาะสมกับการได้รับการพักการลงโทษโดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติทั่วไปมากกว่า

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เมื่อตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2(3) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการที่จะสามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้นั้นต้องมีการรับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 อันทำให้กรณีที่ศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นกระทำความผิดไม่รุนแรงไม่ถึงกับต้องจำคุก แต่ศาลยังต้องการคุมประพฤติที่เข้มงวดกว่าการคุมประพฤติทั่วไปโดยการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้ต้องโทษจำคุกทันทีเลยนั้น ศาลจะใช้วิธีการลงโทษโดยกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติ และสั่งให้ใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์แทนดังที่ได้กล่าวมานั้น ย่อมทำให้อโอกาสในการใช้มาตรการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2(3) มีความ

เป็นไปได้น้อย อีกทั้งการจัดการกับนักโทษในเรือนจำที่เป็นนักโทษเด็ดขาดเกี่ยวกับการลดวันต้องโทษ อภัยโทษ หรือพักการลงโทษนั้นเป็นในส่วนของฝ่ายบริหาร ดังนั้นการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับโทษจำคุกมาบ้างแล้วดังเช่นข้อกำหนดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/2 (3) จึงเห็นว่าสมควรให้ฝ่ายบริหารเป็นผู้พิจารณาได้เช่นเดียวกัน และเห็นว่าการให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจพิจารณาพักการลงโทษในการกำหนดเงื่อนไขการใช้กำไลอิเล็กทรอนิกส์จะทำให้ความเข้มงวดในการคุมประพฤติมีประสิทธิภาพมากกว่า ดังนั้นจึงสมควรให้สามารถนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในชั้นราชทัณฑ์เช่นเดียวกันเป็นการควบคู่ไป

4.3.2 ปัญหาด้านความยินยอมของนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษกับข้อกำหนดการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

ในการพักการลงโทษในปัจจุบันนั้น เมื่อนักโทษคนใดได้รับการพิจารณาพักการลงโทษ นักโทษผู้นั้นจะต้องถูกกำหนดเงื่อนไขต่างๆตามที่คณะกรรมการพักการลงโทษได้กำหนดไว้ โดยเมื่อนักโทษได้รับการพักการลงโทษแล้วจะสามารถใช้ชีวิตเป็นอิสระภายใต้เงื่อนไข เช่น ห้ามออกนอกเขตที่กำหนด หรือต้องมารายงานตัวกับเจ้าพนักงานคุมประพฤติ เป็นต้น ซึ่งเป็นการกำหนดเงื่อนไขให้กระทำการ หรือห้ามกระทำการบางอย่าง ซึ่งเงื่อนไขในปัจจุบันที่มีได้กำหนดไว้ นั้นเป็นเงื่อนไขในลักษณะที่ต้องกระทำภายหลังได้รับการพักการลงโทษไปแล้ว จึงไม่มีปัญหาเรื่องความยินยอม มีแต่ปัญหาที่นักโทษดังกล่าวปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่จะมีผลให้ต้องถูกยกเลิกการพักการลงโทษ

การนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เป็นเงื่อนไขในการพักการลงโทษนั้น ต้องมีการสวมใส่อันเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายและมีการระบุตำแหน่งของผู้สวมใส่ตลอดเวลา ดังนั้นเงื่อนไขให้สวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตัวซึ่งสามารถระบุสถานที่ของผู้ใส่ได้ตลอดเวลานั้น มีความหมั่นหม่อมเป็นอย่างมาก ต่อการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญ 2550 (เดิม) ที่ว่ามาตรา 35 สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับความคุ้มครอง ซึ่งหากมีการเพิ่มข้อกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการพักการลงโทษเข้ามา สมควรที่จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่จะได้รับการพักการลงโทษเสียก่อน เพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวที่แม้จะเป็นนักโทษก็สมควรมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการพักการลงโทษปกตินี้นักโทษสามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระภายใต้เงื่อนไข แต่การเพิ่มมาตรการการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นเขาจะต้องถูกจำกัดเงื่อนไขที่เป็นเข้มงวดยิ่งขึ้นไป แต่แม้การพักการลงโทษนั้นจะถือเป็นประโยชน์ที่นักโทษจะได้รับอยู่แล้วก็ตาม และแม้จะมีการให้ความยินยอมของตัวนักโทษแล้ว ก็สมควรที่จะต้องมีกฎหมายระบุให้อำนาจรัฐในการใช้มาตรการดังกล่าว

ซึ่งทั้งประเทศฝรั่งเศสและมลรัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาก็ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายว่า การจะใช้มาตรการที่เป็นการกำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้สวมใส่ ซึ่งหากนักโทษดังกล่าวไม่ยินยอมสวมใส่ก็จะไม่สามารถใช้เครื่องมือดังกล่าวได้ แต่ก็จะทำให้นักโทษผู้นั้นไม่สามารถได้รับการพิจารณาพักการลงโทษได้

4.3.3 ปัญหาด้านสุขภาพของนักโทษที่ถูกกำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในระหว่างพักการลงโทษ

การที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษต้องสวมใส่ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตลอดเวลาอาจส่งผลให้นักโทษเกิดความเครียด ความกดดันที่คิดว่าตนเองถูกจับตามองตลอดเวลา มีอาการคันหรือการทำความสะอาดอย่างยากลำบากกับผิวหนังบริเวณที่สวมใส่ ในการใช้มาตรการบังคับโทษทางเลือกนั้น ไม่สมควรใช้มาตรการที่จะก่อให้เกิดอันตรายใดๆ ต่อสุขภาพของผู้ถูกลงโทษ ดังนั้นในประเทศฝรั่งเศสและประเทศอเมริกาจึงอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจ สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งของระยะเวลาในการสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือให้ถอดออกเป็นการชั่วคราวได้ เมื่อได้รับคำรับรองจากแพทย์ว่า หากมีการสวมใส่ต่อไปอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้สวมใส่ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดอันตรายจากการที่ต้องสวมใส่เครื่องมือเป็นระยะเวลานาน